

Cum să cer

Stefania Vasile

Cum să cer unui nor să nu plouă când vrea?
Când din iad pe pământ focul gheenei ardea?
Las' să plouă cu îngeri, cu credință și sfinți
Să-i alunge pe diavoli cu-ale lor rugi fierbinți!

Cum să spun unui soare: "strălucești două zile!"
Când există o noapte cu dorințe debile?
E o noapte ce luptă să cuprindă pământul
Din tartar până-n eden, fără frică de Sfântul!

Cum să cer unei frunze ca să stea nemișcată
Când există un vânt ce dorește să bată?
Acest vânt care suflă și strecoară o lume
Prin stihii zgomotoase prăvălind mări cu spume!

Nu pot cere ca timpul dintr-o dată să stea
Cât există clepsidra și nisipul din ea!
El va curge spre hăul care duce departe
Șerpuind, sapă drumul printre clipe deșarte.

Cum să cer să trăiască veșnicia, un om,
Când el are o moarte-n fiecare atom
Ce pândește în taină să primească tribut
Ca pedeapsă supremă pentru tot ce-a făcut?!

Am cerut doar atât: o iubire de sine
Că în suflet de-o ai, o împarți și cu mine!
Dar tu omule vezi, mi-ai băgat pumnul-n gură
Că uitasem deja că există și ură!